

<http://physicsweb.org/article/news/6/2/14>

2002/02/15

مردِ عنکبوتی و شبکه‌ی ارتباط‌ها

طرف‌دارهای کتابِ کمدي مارول [1] خوشحال خواهند شد بدانند که ساختار اجتماعی شخصیت‌های این کتاب شبیه شبکه‌های انسانی است. ریکاردو آلیریچ [2] و هم‌کارانش از دانشگاه جزاير بالثاریک در اسپانیا روش‌های مکانیک آماری را برای تحلیل ارتباط‌های بین آبرقهرمان‌های این کمدي طی تاریخ چهل ساله‌ی آن به کار بردند. این ریاضی‌پیشه‌ها امیدوار اند بررسی‌شان به فهم اصول حاکم بر شبکه‌های واقعی (مثل هم‌کاری در اجتماع‌های علمی) کمک کند [3].

شبکه‌های هم‌کاری (مثل ارتباط بین دانش‌پیشه‌ها یی که با هم کار کرده اند) مثال‌های خوبی برای بررسی اند، چون معمولاً روشن اند: ارتباط‌ها خوش‌تعریف اند، تاریخ هم‌کاری‌ها روشن است، و جزئیات غالباً ثبت شده است.

گروه آلیریچ دریافت ارتباط‌های بین شخصیت‌های کمدي‌های مارول (چند ده تا از این‌ها وجود دارد) یک شبکه‌ی هم‌کاری مصنوعی تشکیل می‌دهد. شخصیت‌های یک کمدي، اغلب در کمدي‌های دیگر هم ظاهر می‌شوند. آلیریچ و هم‌کارانش هر موردی را که دو شخصیت با هم ظاهر شده اند، یک هم‌کاری حساب کردند. آن‌ها حدود 96 000 6500 شخصیت در 13 شماره را تحلیل کردند. داده‌ها را پروژه‌ی زمانی مارول [4] تهییه کرده بود.

بیشتر شبکه‌های هم‌کاری واقعی بی مقیاس اند: تعداد آدم‌ها یی که با دیگران ارتباط دارند، با افزایش تعداد ارتباط‌ها کم می‌شود. گروه آلیریچ دریافت جهانی مارول هم تقریباً بی مقیاس است: تعداد ارتباط‌های بیشتر شبکیت‌ها، تقریباً با متوسط این تعداد برابر است، اما تعداد کم ی اند که با خیلی‌ها ارتباط دارند. این رابطه یک نقطه‌ی قطع دارد: مردِ عنکبوتی، با 1625 ارتباط پر ارتباط‌ترین شخصیت است.

فرانسیسک رُسلو [۵] (یکی از اعضای گروه) به فیزیکس وب [۶] گفت: ”همهی طرفدارهای جهان مارول فکر می‌کنند این جهان شبیه یک جای واقعی است. حالا ما نشان داده ایم این احساس یک اساس ریاضی هم دارد.“

اما در جهان مارول، پدیده‌ی خوش‌های شدنی که در شبکه‌های واقعی دیده می‌شود وجود ندارد. این پدیده یعنی این که اگر دو نفر با نفر سومی ارتباط داشته باشند، احتمالی این که این دو نفر با هم ارتباط داشته باشند بیشتر می‌شود. آلیریچ و هم‌کارانش این را به نویسنده‌ها نسبت می‌دهند، که آبرقه‌مان‌ها را به طور یک‌نواخت بین کمدهای مختلف توزیع کرده‌اند.

هزینه‌ی این پژوهش را دولت اسپانیا تأمین کرده است. نتیجه‌ی این پژوهش آن است که جهان مارول بسیاری از ویژه‌گی‌های شبکه‌های انسانی را به خوبی تقلید کرده است، اما نتوانسته منشاء مصنوعی‌ش را مخفی کند. آلیریچ و هم‌کارانش برنامه دارند تحول جهان مارول را بررسی کنند، تا عامل‌های تعیین‌کننده‌ی اختلافی بین شبکه‌های اجتماعی و شبکه‌های کاملاً کترهای معلوم شود. گروه آلیریچ این پژوهش را به مجله‌ی سُشیال نیوُرکز [۷] فرستاده‌اند.

- [1] Marvel
- [2] Ricardo Alberich
- [3] xxx.lanl.gov/abs/cond-mat/0202174
- [4] Marvel Chronology Project
- [5] Francesc Rossello
- [6] PhysicsWeb
- [7] Social Networks